

OSKAR OBSERVERAR

I en nörds hjärna

Jag är en nörd inom många områden. Något av det bästa, som jag vet är att baka kladdkaka. Det sker ibland både en, två eller tre gånger i veckan. Oftast gör jag det enligt traditionellt, hemligt recept, men ibland kan jag busa till det och blanda in både hallon, vit choklad och kokos. Detta har blivit lite av mitt signum och det blev extra tydligt när jag träffade en branschkollega för någon månad sedan, som jag inte har sett på fem år, och det första hon frågar, efter de vanliga artighetsfraserna, är om jag fortfarande gör min fantastiska kladdkaka. Då sträckte jag lite på ryggen och kände samtidigt att jag var en riktig chokladnörd!

Sedan har vi motsatsen till det osunda, syndiga bakandet – träning. Jag är otroligt nog med att träna ett flertal gånger i veckan och jag ser det mer som en livsstil än något påtvingande och ansträngt. Vardagsmotion är en självklarhet för mig! När det exempelvis finns möjlighet väljer jag alltid trapporna framför hissen och jag tar gärna en promenad eller joggingtur om det är tillräckligt skönt väder ute. Nej, jag ska inte försöka få in klichén "det finns inget dåligt väder ..." men jag tycker dock sällan att det inte finns anledning att *inte* röra på sig.

Nu har jag nämnt två av de tre områden, som jag verkligen skulle kalla mig nörd inom. Det tredje – och för egen del det viktigaste – är sopsortering! Det hela började när jag gick på lågstadiet och det kom två personer, en kvinna och en man minns jag, och berättade för min klass om hur vi skulle sortera våra sopor. När lektionen var slut fick vi en lapp med oss hem och det första jag tog upp med mina föräldrar när jag kom innanför dörren var att det var dags att sopsortera!

Jag fick med mig mamma och pappa på en gång och vi har varit väldigt flitiga med detta sedan dag ett. Ibland, när jag är hemma på besök i Blekinge, kan jag dock upptäcka att det ligger en toarulle eller mjuk plastförpackning bland brännbart och detta påpekas vänligt, men bestämt.

Det känns dock väldigt viktigt att påpeka att mamma och pappa är otroligt duktiga, jämfört med många av mina vänner i de större städerna runt om i Sverige. Jag kan ibland inte låta bli, trots att det inte är mitt hem eller min ensak att lägga mig i, när jag ser vänner som lägger i vin- eller glöggflaskor direkt i brännbart. Speciellt med tanke på att återvinningen är 50 meter från dörren. Jag biter mig dock i tungan när människor inte separerar vecken från värmeluset och inser att man ska välja sina strider.

Jag känner mig inte ensam med mitt nörderi. När jag hör vänner och bekanta, som berättar om deras underliga och helt underbara idéer och passioner, får det mig bara att bli ännu mer stolt över att vara en nörd. Visst, vi kan bli missuppfattade och få ta emot ett och annat skit, men när jag väl sitter där i soffan, efter ett tufft och givande träningspass, ätandes min kladdkaka och med vetskapen om att äggskalerna har lagts i komposten, då mina vänner, då mår jag riktigt bra!